॥ विष्णुसूक्तम्॥

विष्णोर्नु कं वीर्याणि प्रवोंचं यः पार्थिवानि विममे रजा रेसि यो अस्कंभायदुत्तंर सधस्थं विचक्रमाणस्रोधोर्रुगायः॥ तदंस्य प्रियमभिपाथों अश्याम्। नरो यत्रं देवयवो मदंन्ति। उरुक्रमस्य स हि बन्धुंरित्था। विष्णौः पदे पंरमे मध्व उत्थ्संः। प्र तद्विष्णुंः स्तवते वीर्याय। मृगो न भीमः कुंचरो गिरिष्ठाः। यस्योरुष् त्रिष् विक्रमंणेषु। अधिक्षियन्ति भुवंनानि विश्वां। परो मात्रया तनुवा वृधान। न ते महित्वमन्वंश्रुवन्ति॥ उभे तें विद्म रजंसी पृथिव्या विष्णों देवत्वम्। परमस्यं दशस्यन्। ध्रुवासों अस्य कीरयो जनांसः। उरुक्षिति ध सुजनिंमाचकार। त्रिर्देवः पृंथिवीमेष एताम्। विचंक्रमे शतर्चसं महित्वा। प्र विंष्णुरस्तु तवसस्तवींयान्। त्वेष इह्यंस्य स्थविंरस्य नामं॥

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.

GitHub: http://stotrasamhita.github.io | http://github.com/stotrasamhita

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/